

El president despistat

Eclipsi total. Aquestes dues paraules resumeixen gairebé a la perfecció el balanç dels deu mesos de govern d'Eduardo Zaplana al capdavant de la Generalitat valenciana. I l'ombra –en termes de gestió política, s'entén–, projectada pel núvol popular no s'ha esvaït amb l'arribada de José María Aznar al govern de Madrid. Aquesta llarga espera que ha protagonitzat el consell valencià i, per tant, la societat valenciana en general, estava fins a cert punt justificada per una lògica que deia, fins avui, que Zaplana no mouria un dit fins que Aznar haguera estat investit i haguera traspasat la porta de la Moncloa. És cert que amb un pesic de benevolència es pot entendre que ordres són ordres. Allò que no s'entén, però, és que tres dies després de la investidura d'Aznar, Zaplana no haja agafat el bou valencià per les banyes i s'haja posat a governar, també dit gestionar. Una tasca, la de la gestió, que si tant es vol pot ser silenciosa, tot i que la transparència política sempre és agradable, sobretot quan consta en totes les boques populars dels últims anys com a demanda, primer, i com a promesa, després.

Però vet aquí que, a l'hora de posar-se a explicar, per fi, quins són els grans reptes del seu govern per als tres anys de legislatura autonòmica que resten –n'hem perdut un esperant l'hora de les línies polítiques generals– el president Zaplana va i ressuscita "l'herència de l'administració socialista" i "els forats econòmics" que aquella li deixà per a justificar l'*impasse* governamental de deu mesos. Les mateixes paraules, exactament les mateixes, que pronunciaren els populars bon punt es feren amb el poder valencià. Aleshores, aquest argument feia un doble servei: d'un costat, el de guarir-se en salut davant l'anunciada política d'austeritat; de l'altre, desmerèixer una política, la socialista, per crear suposadament un referent en el qual comparar-se a l'hora de presentar-ne una de millor. Avui, desenterrar aquest argument el que fa és posar de ma-

nifest la manca d'un projecte polític propi per al País Valencià. Més enllà de l'original benvinguda valenciana de Zaplana a Aznar, algú hauria d'explicar on és, gairebé un any després d'accedir al govern valencià, la política popular d'Obres Públiques, de Sanitat, d'Economia... per citar algunes de les conselleries on s'ha de demostrar que la política és gestió i no solament queixes sobre les "herències" i els "forats". Quin de tots els consellers al·ludits –Luis Fernando Cartagena, Joaquín Farnós i José Luis Olivas, respectivament– serà l'encarregat, després d'un any en què no s'ha dissenyat cap política global, de la gestió del 30% de l'IRPF que representa el nou sistema de finançament autonòmic? Quants consellers té Zaplana capacitats per a fer-se'n

càrrec? Quan fonts properes a la presidència del govern asseguren que si el president "canviara tot el consell en bloc, no passaria res", la gravetat és més profunda del que sembla. En qualsevol cas, per què no ha aprofitat Zaplana la marxa del conseller d'Educació i Cultura, Fernando Villalonga –avui ocupa la secretaria d'estat de Cooperació Internacional i Iberoamericana–, per a portar a terme una remodelació seriosa del govern? Les mateixes fonts responen que el president "no té gent per a

fer-la". Trist. A més, d'aquí a poques setmanes Zaplana rebrà la visita de la persona que ha fet possible que Aznar siga president del govern espanyol, el president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, i les relacions institucionals entre ambdues comunitats autonòmiques s'hauran de formalitzar, mal que els pese a alguns sectors de la dreta cavernícola valenciana. Aquest és també un altre dels grans reptes de Zaplana que el mateix president hauria d'explicar a la societat valenciana. Tot plegat, massa per a un polític que després de gairebé un any només ha gosat fer una proposta concreta des de la investidura d'Aznar i que ha d'agrair al pacte amb CiU: privatitzar C9. No debades, les fonts esmentades diuen que "Zaplana està totalment despistat". ■

***"A l'hora d'explicar,
deu mesos després,
quins són els grans
reptes del govern
valencià per als tres
anys que resten,
Zaplana va i ressuscita
l'herència socialista'
i els 'forats
econòmics'."***